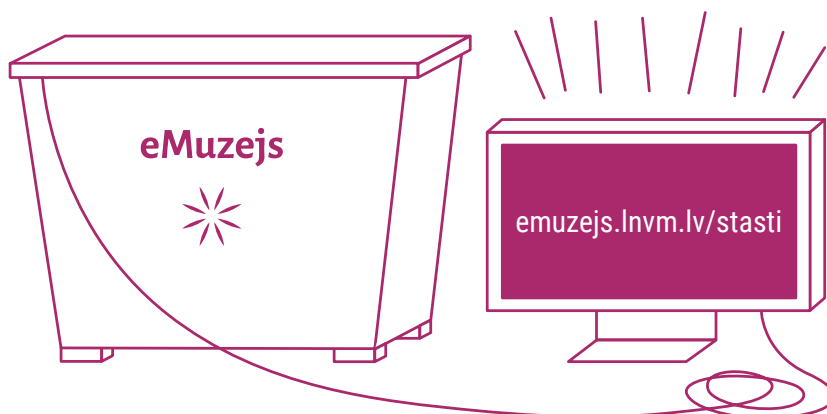

Gadsimta stāsti

Latvijas Nacionālā vēstures muzeja digitālā sabiedrības iesaistes platforma

Ieraksti savu stāstu vēsturē!

Latvijas Nacionālais vēstures muzejs aicina Latvijas iedzīvotājus dalīties ar saviem stāstiem un fotogrāfijām par pēdējo 2–3 paaudžu ikdienas dzīvi Latvijā. Katrs iesūtītais materiāls būs nozīmīgs pieņems zinašanu papildināšanā par Latvijas vēsturi, kultūru, ekonomiku, politiku un sadzīvi.

“Man kā jau padomju laika bērnam vienīgie augļi bērniībā, ziemā bija mandarīni, vai arī konservēti ananāsi, protams, viss pagrabs bija pilns ar mammas pa vasaru sagatavotajiem dažādu ogu kompotiem, ievārijumiem utt. Bet vienā vasarā notika brīnums – man bija kādi pieci vai seši gadi – pie mums atbrauca mammas brālēns, kurš, neatceros kādā veidā, bija dabūjis banānus un atveda mums tos kā ciema kukuli.”

Lelde, dzimusi 1978. gadā

“Visu laiku kaut kā turējos pretī tam krimplēnam, bet nu galu galā nācās padoties – visiem tak bija!!! Un tad nu beidzot, saņēmusi lielo atvaļinājuma naudu, nopirku arī es – vienkāršainu, salātzaļu kleitu.”

lnāra, dzimusi 1954. gadā

Lasi citu stāstus!

“Nākošajā dienā pēc astoņpadsmitās dzimšanas dienas man jāierodas nosūtīšanai uz dienestu. No dienesta izvairīties necentos. Tas bija pieņemts kā cikls, kuram dzīves laikā jāiziet cauri. Noteiktajā datumā ierados, un mūs ar organizētu autobusu nogādāja tā sauktajā “obezjanņikā”, Lauvas ielā. Ja redzēja ierodamies “pircējus” jūrnieku formās, visi centās kaut kur palīst maliņā. Bija bail ka nepaņem jūras spēkos. Tur bija jādienē par gadu ilgāk.”

Kaspars, dzimis 1971. gadā

“Kāzās dancoja visa vecuma kāzu viesi, veči arī. Kāzās varēja dejot istabā. Gar malu uz soliem vecākas tantes sēdēja, jaunie pa vidu grozījās – pie durvīm, pie krāsns, lai var padejot. Kad dejoja, cēlās lieli putekļi, bet neviens neņēma vērā, ka ēdiens nav novākts un apput – ar alu noskalos. Dejoja pēc tam, kad paēda.”

Anna, dzimusi 1924. gadā

“Biju aizgājis līdz Saeimai, kad pēkšņi izdzirdēju šāvienus un kliedzienus. Omonieši dzina cilvēkus prom no barikādēm pa Smilšu ielu. Viņu nebija daudz, 5–7, bet ļoti agresīvi, meta asaru gāzes granātas. Ieraudzīju, ka cilvēki glābjas Pīrādziņos uz Aldaru ielas stūra un skrēju turp. Pēkšņi man deguna priekšā kundze baltā halātā un ar šausmām sejā aizslēdza durvis. Apgriezās un ieraudzīju omonieti ar virs galvas paceltu automātu.”

Pēteris, dzimis 1969. gadā

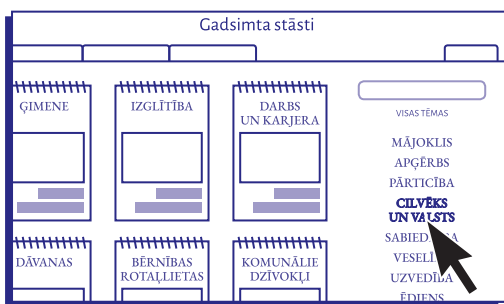
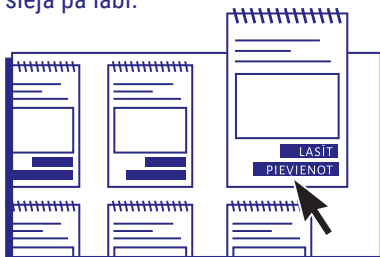
www.lnm.lv
www.emuzejs.lnm.lv
f t i LNMuzejs

Ieraksti savu stāstu vēsturē!

Kā pievienot stāstus Latvijas Nacionālā vēstures muzeja platformā Gadsimta stāsti – virtuālo liecību krātuvē par pēdējo 2–3 paaudžu ikdienas dzīvi Latvijā?

1. Ieej www.emuzejs.lnvm.lv/stasti

2. Izvēlies anketu, ko aizpildīt, nospiežot "Pievienot". Ja neatrudi sev interesējošu tēmu sākuma lapā, meklē to pie atslēgvārdiem slejā pa labi.

3. Pirms sākt atbildēt uz jautājumiem, lūdzam sniegt īsas ziņas par sevi. Vari izvēlēties: piekrist šīs ziņas publiskot ikvienam anketas lasītājam, vai arī nodot tikai muzeja rīcībā.

Ziņas par mani

Uzvārds*

Dzimšanas vieta

Iespēja ar mani sazināties (tikai muzeja vajadzībām)

E-pasts*

Jānis Kalniņš

1960 Liepāja

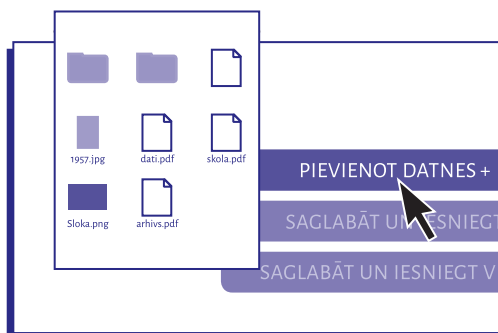
50555 janis.kalnins@lnvm.lv

4. Vari sākt aizpildīt anketu. Ja uz kādu no jautājumiem tev nav atbildes, atstāj šo ailī tukšu un atbildi tikai uz tiem jautājumiem, par kuriem ir kas stāstāms.

Kurā vietā norisinājās minētie notikumi?

Kad norisinājās stāstā minētie notikumi?

5. Ja tavā rīcībā ir fotogrāfijas, kas ilustrē stāstu, tās var pievienot anketai.

6. Kad anketa pabeigta, spied "Saglabāt un iesniegt". Pēc anketa iesniegšanas tās pārskata lapas administrators un apstiprina publicēšanai.

Vēlos ar stāstu dalīties Gadsimta stāstos (rādīt stāstu publiski)

Neskaidrību gadījumā lūdzam rakstīt uz emuzejs@lnvm.lv

